

20822 LLEI ORGÀNICA 8/2002, de 24 d'octubre, complementària de la Llei de reforma parcial de la Llei d'Enjudiciament Criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreviat. («BOE» 258, de 28-10-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta Llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la següent Llei Orgànica i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei de reforma parcial de la Llei d'Enjudiciament Criminal per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreviat, requereix en la seua regulació que alguns aspectes no susceptibles de modificació per una Llei ordinària, d'acord amb la nostra Constitució, siguen aprovats amb el caràcter de Llei Orgànica. Això passa, per exemple, respecte de la nova possibilitat que el jutge d'Instrucció puga, en determinats casos, dictar sentència de conformitat sense entrar a enjudiciar els fets, en la mesura que suposa una competència que requereix la modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

En conseqüència, resulta imprescindible aprovar, per mitjà de Llei Orgànica complementària, la reforma necessària per a fer coherent la Llei de reforma parcial de la Llei d'Enjudiciament Criminal per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreviat, amb la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Article primer.

1. Es dona nova redacció a l'article 801 de la Llei d'Enjudiciament Criminal:

«Article 801.

1. Sense perjudi de l'aplicació en este procediment de l'article 787, l'acusat podrà prestar la seua conformitat davant del Jutjat de guàrdia i este podrà dictar sentència de conformitat, remetent-se llavors totes les actuacions al Jutjat Penal que corresponga per a l'execució de la sentència, quan concórreguen els requisits següents:

1r. Que no s'haguera constituït acusació particular i el Ministeri Fiscal haguera sol·licitat l'obertura del juí oral i, així acordada pel jutge de guàrdia, aquell haguera presentat en l'acte escrit d'acusació.

2n. Que els fets objecte d'acusació hagen sigut qualificats com a delictes castigats amb pena de fins a tres anys de presó, amb pena de multa siga quina siga la seua quantia o amb una altra pena de distinta naturalesa la duració de la qual no excedisca els deu anys.

3r. Que, tractant-se de pena privativa de llibertat, la pena sol·licitada o la suma de les penes sol·licitades no supere, reduïda en un terç, els dos anys de presó.

2. Dins de l'àmbit definit en l'apartat anterior, el Jutjat de guàrdia realitzarà el control de la conformitat prestada en els termes previstos en l'ar-

ticle 787 i dictarà, si és el cas, sentència de conformitat, en la qual imposarà la pena sol·licitada reduïda en un terç, i si la pena imposada fóra privativa de llibertat, resoldrà allò que siga procedent sobre la seua suspensió o substitució.

3. Per a acordar, si és el cas, la suspensió de la pena privativa de llibertat serà suficient, als efectes del que disposa l'article 81.1r.3a del Codi Penal, amb el compromís de l'acusat de satisfer les responsabilitats civils que s'hagueren originat en el termini prudencial que el Jutjat de guàrdia fixe. Així mateix, en els casos en què de conformitat amb l'article 87.1.1a del Codi Penal siga necessària una certificació suficient per centre o servici públic o privat degudament acreditat o homologat que l'acusat es troba deshabituat o sotmés a tractament per a tal fi, només caldrà per a acceptar la conformitat i acordar la suspensió de la pena privativa de llibertat el compromís de l'acusat d'obtenir esta certificació en el termini prudencial que el Jutjat de guàrdia fixe.

4. Si hi haguera acusador particular en la causa, l'acusat podrà, en el seu escrit de defensa, prestar la seua conformitat amb la més greu de les acusacions segons el que preveuen els apartats anteriors.»

2. S'introdueix un nou article 823 bis en el Títol V del Llibre IV de la Llei d'Enjudiciament Criminal amb la redacció següent:

«Article 823 bis.

Les normes del present títol seran també aplicables a l'enjudiciament dels delictes comesos a través de mitjans sonors o fotogràfics, difosos per escrit, ràdio, televisió, cinematògraf o altres de semblants.

Els jutges, a l'iniciar el procediment, podran acordar, segons els casos, el segrest de la publicació o la prohibició de difondre o projectar el mitjà a través del qual es va produir l'activitat delictiva. Contra la dita resolució podrà interposar-se directament recurs d'apel·lació, que haurà de ser resolt en el termini de cinc dies.»

Article segon.

1. S'afeg un segon paràgraf a la lletra a) de l'article 87 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, amb la redacció següent:

«Els correspon així mateix dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos establits per la Llei.»

2. L'apartat 1 de l'article 482 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, queda redactat com següent:

«1. Podran cobrir-se en règim de provisió temporal les Secretaries vacants o que resulten desertes en concursos de trasllat, sempre que no pogueren atendre's adequadament per mitjà del mecanisme ordinari de substitució, o els seus titulars estiguen en situació de llicència per malaltia de llarga duració o excedència per cuidar un fill menor.

Per Reial Decret es regularà el procediment de selecció i nomenament dels secretaris judicials substituïts.»

Disposició final única.

La present Llei Orgànica entrarà en vigor als sis mesos de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei Orgànica i que la facen complir.

Madrid, 24 d'octubre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20823 *LLEI 38/2002, de 24 d'octubre, de reforma parcial de la Llei d'Enjudiciament Criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreviat.* («BOE» 258, de 28-10-2002, i «BOE» 281, de 23-11-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta Llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS**I**

La present Llei és fruit destacat de l'esperit de consens que anima el Pacte d'Estat per a la reforma de la Justícia. Entre els molts objectius d'este Pacte està el que una futura Llei d'Enjudiciament Criminal aconseguisca «l'agilització dels procediments, la millora dels procediments abreviats, l'enjudiciament immediat dels delictes menys greus i flagrants, i la simplificació de tràmits en les grans causes». Este objectiu no admet demora i ha de ser escomés amb promptitud a través d'una reforma parcial de l'actual Llei d'Enjudiciament Criminal. Es tracta d'aprofundir en la via oberta per allò que en el llenguatge forense i fins i tot en el llenguatge col·loquial es coneixen com a «juís ràpids», donant lloc en alguns casos a una justícia realment immediata.

En efecte, en determinats supòsits, la tramitació dels processos penals es prolonga en el temps molt més del que resulta necessari i aconsellable; i esta dilació és font de certes situacions que han generat en els últims temps una notable preocupació social: els retards en la substanciament dels processos penals són aprofitats a vegades pels imputats per a posar-se fora de l'abast de l'autoritat judicial i, sobretot, per a reiterar conductes delictives, la qual cosa genera una impressió generalitzada d'aparent impunitat i d'indefensió de la ciutadania davant de cert tipus de delictes. La immediatesa i acceleració en la resposta estatal davant de la delinqüència és, sens dubte, una peça clau per a evitar els fenòmens abans descrits i permetre que la Justícia penal complisca algun dels fins que té assignats. Esta és la finalitat primordial que persegueix la present reforma parcial.

La present Llei partix de l'experiència acumulada amb les precedents mesures legislatives que van tractar d'obtenir este resultat. Així, les reformes de la Llei d'Enjudiciament Criminal realitzades per la Llei 10/1992, de 30 d'abril, de Mesures Urgents de Reforma Processal, i per la Llei Orgànica 2/1998, de 15 de juny, de modi-

ficació del Codi Penal, i de la Llei d'Enjudiciament Criminal, van suposar la introducció i el perfeccionament, respectivament, de l'anomenat sistema de «juís ràpids», a través de certes especialitats del procediment abreviat concebudes per a accelerar les instruccions i els juís orals.

La veritat és que en la pràctica l'eficàcia dels denominats «juís ràpids» ha sigut molt desigual, cosa que ha d'atribuir-se en bona part a la configuració i a les limitacions legals: la seua regulació com a diverses especialitats dins del procediment abreviat tipus i no com un procediment especial; l'absència de terminis màxims de l'activitat preparatòria i instructora, així com per a la celebració de juí oral quan, al contrari, per a este últim es fixa un termini mínim de deu dies; la marginació dels principis de concentració i oralitat; la insuficient concreció de les circumstàncies i els delictes que podrien donar lloc a la incoació d'este procediment, algunes limitacions imposades a la policia judicial, etc. D'ací que es considere necessària una reforma legal que regule més detalladament els mecanismes d'acceleració dels processos per delictes i que alhora cree nous expedients processals d'acceleració de la Justícia penal. Esta nova regulació legal, que anirà acompanyada dels recursos humans i dels mitjans materials necessaris, naix amb vocació de produir un gir en els hàbits de la nostra Administració de Justícia, en la percepció que té la ciutadania respecte de la lentitud de la persecució penal i en l'aparent impunitat dels delinqüents.

Per a aconseguir esta finalitat s'incorporen a la Llei d'Enjudiciament Criminal les següents novetats, les raons de les quals s'exposen succintament.

II

En primer lloc, es crea un procés especial per a l'enjudiciament ràpid de determinats delictes, que en certs casos en permet l'enjudiciament immediat. L'àmbit d'aplicació d'este nou procés especial —al qual s'apliquen supletòriament les normes del procediment abreviat— es determina d'acord amb criteris que servixen de clar indicatiu, segons màximes de l'experiència, que serà possible en la pràctica una substanciament del procés en temps molt més reduït que el fins ara habitual. Es tracta en tot cas de fets punibles en què la Policia Judicial ha detingut una persona i l'ha posat a disposició del Jutjat de guàrdia o que, inclús sense detindre-la, l'ha citat per a comparéixer davant del Jutjat de guàrdia per tindre la qualitat de denunciat en l'atestat policial. Són, per tant, supòsits en què hi ha hagut detenció policial o citació policial per a comparéixer davant del Jutjat de guàrdia. A més, junt amb l'anterior, dins del genèric àmbit d'aplicació del procediment abreviat, este procediment especial queda circumscrit en la seua aplicació en virtut de les tres circumstàncies següents, qualsevol de les quals funda la seua aplicació.

En primer terme, que es tracte de delictes flagrants, entenent com a tals aquells en què no hi ha solució de continuïtat entre la comissió del fet punible i l'actuació policial que conduïx a la detenció o a la citació.

En segon terme, que es tracte d'algun dels delictes compresos en un elenc taxat, en el qual inclouen fets la investigació dels quals ha de resultar en principi senzilla, inclús no sent flagrants, o fets amb especial incidència en la seguretat ciutadana, o que repugnen greument la consciència social, com és el cas dels supòsits de violència domèstica.

En tercer terme, que es tracte de fets punibles en què s'aprecie, amb independència de les circumstàncies anteriors, facilitat instructora, és a dir, que les circumstàncies del cas permeten presumir que la investigació serà senzilla i que, per tant, podrà acabar-se en breu termini.